



# CONCURSUL DE INTERPRETARE CRITICĂ „GARABET IBRĂILEANU”

Ediția a XX-a, 12.04.2025



## CLASA V

### Se dă textul:

*Aveam șaptesprezece ani și niciun prieten. Era vară, mă-ntorceam pe la nouă seara acasă din obișnuitele mele rătăcirii pe străzi necunoscute. Soarele arunca o lumină razantă peste cartierul de blocuri, o lumină intens portocalie vira spre ambră cu fiecare minut care trecea. Dintr-o Pobeda\* abandonată, încrustată-n asfalt, a ieșit un vagabond, lăsând portiera ruginită să atârne-n urma lui. Când s-a apropiat, l-am recunoscut pe Jean, prietenul meu din copilărie, cel care spunea cele mai bune bancuri cu prostii, băiatul sărac al unui muncitor de la Circ. „Hai să-ți arăt ceva”, mi-a spus, și, în loc să intru în scara E și să urc la etajul cinci, m-am îndreptat, cu Jean, spre blocul vecin, un bloc vechi și îngălbenit, plin de licheni. Ne-am suit pe o scară de incendiu, aproape de tot mâncată de rugină, până la etajul trei. „Aici e”, mi-a spus Jean, și ne-am așezat amândoi, cu picioarele atârănând, pe pervazul unei ferestre acoperite cu obloane din scânduri putrede, buretoase. Jean a rămas pe pervaz, gata să se prăbușească la orice suflare de vânt, iar eu am sărit, prin rama încrustată cu bucăți tăioase de cioburi, în camera scufundată în penumbră.*

*Era un dormitor cu mobilă veche: un pat larg, o oglindă, un gheridon\*\*. Deasupra patului, un raft cu cărți groase, delabrate\*\*\*. Singura ușă, pe peretele opus al odăii, era bătută-n cuie. Ultimele raze ale soarelui, roșii ca focul, puneau câteva dungi de-a lungul încăperii. „Numai eu știu de camera asta”, a spus Jean. „De-acum știi și tu, dar să nu mai afle nimeni...” Am rămas cel puțin jumătate de oră în acea odaie mirosind întunecat a lemn proaspăt. M-am ghemuit pe patul cu cearșafuri tăiate de vechime. Aici voisem să ajung dintotdeauna. Când am coborât era noapte și Jean plecase. Nu l-am mai văzut niciodată.*

*Câțiva ani buni, apoi, aproape în toate serile, am urcat prin inelele scării de incendiu în acea cameră tăcută, unde am citit, lungit pe pat și îmbătat de singurătate, toate cărțile de pe raft, ale căror titluri stranie îmi sună și acum în urechi: „Contele de Monte-Cristo”, „Toate pânzele sus!”, „Mănăstirea din Parma”, „Omul care râde” (cărți despre care n-am mai auzit niciodată: bibliotecarii pe care i-am întrebat de ele mi-au spus că visez), altele pe care nu le mai țin minte și, în fine, „Impudica moarte”.*

*Am citit și-am recitat ani în șir „Impudica moarte”, izbucnind constant în plâns la marea scenă a smulgerii pleoapelor. [...] Eram poate la a cincisprezecea lectură când am pierdut ediția mea originală, îngropată sub grămada de moloz a blocului demolat. În acea seară, târziu, după ce buldozerele și-au desăvârșit treaba, am urcat pe grămada de fiare îndoite, betoane și scânduri, patetic îndreptate spre cerul galben, și-am scurmat în moloz până mi-am umplut degetele de sânge. M-am ales doar cu un fascicul\*\*\*\* bofit, 34 de pagini din „Mănăstirea din Parma”(oraș ce nu exista pe hartă, de altfel: am verificat în cel mai amănunțit atlas pe care l-am găsit) de un anume Stendhal, scriitor necunoscut. Au trecut apoi anii, și acea odaie secretă, în care-am citit fericit mii de ore în adolescență, mi-o amintesc doar ca prin vis.*

(Mircea Cărtărescu, *Cartea magică a tinereții mele*)

1. Pobeda – model de autovehicul;
2. gheridon – măsuță rotundă cu unul sau trei picioare;
3. delabrat – deteriorat, uzat;
4. fascicul – (în text) parte a unui volum.

### SUBIECTUL I

1. Prezintă, în minimum cinci rânduri, semnificația unei figuri de stil identificate în text. **(10 puncte)**
2. Ce emoție simte personajul-narator când descoperă încăperea secretă? Justifică-ți, în 50-100 cuvinte, răspunsul la întrebarea dată, valorificând paragraful al doilea din textul propus. **(20 puncte)**
3. Prezintă, în 60-100 cuvinte, un motiv pentru care ți-ai dori sau **nu** să te afli în dormitorul cu mobilă veche, valorificând informațiile din textul-suport. **(10 puncte)**
4. Comentează, în 5-10 rânduri, semnificația secvenței: *am citit, lungit pe pat și îmbătat de singurătate, toate cărțile de pe raft, ale căror titluri stranii îmi sună și acum în urechi: „Contele de Monte-Cristo”, „Toate pânzele sus!”, „Mănăstirea din Parma”, „Omul care râde”*. **(10 puncte)**

### SUBIECTUL AL II-LEA

Imaginează-ți că l-ai însoțit pe naratorul întâmplărilor în „*dormitorul cu mobilă veche*”! Valorificând sugestiile textului-suport, redactează un text narativ, de minimum 150 de cuvinte, în care să relatezi o posibilă continuare a întâmplării. **(40 puncte)**

În compunerea ta, trebuie:

- să precizezi două elemente ale contextului spațio-temporal;
- să ai un conținut adecvat tiparului narativ
- să valorifici creativ textul-suport
- să respecți normele de redactare a unei compuneri

**Notă! Respectarea, în lucrare, a ordinii cerințelor nu este obligatorie.**

Vei primi **14 puncte** pentru redactare, dacă respecți precizarea privind numărul de cuvinte. (unitatea compoziției – 2 puncte; coerența textului – 2 puncte; registrul de comunicare, stilul și vocabularul adecvate conținutului – 2 puncte; respectarea normelor de ortografie – 3 puncte; respectarea normelor de punctuație – 2 puncte; respectarea limitei de cuvinte – 1 punct; așezarea în pagină – 1 punct, lizibilitatea – 1 punct).

**Se acordă 10 puncte din oficiu. Timp de lucru: 2 ore.**

**NOTĂ:**

**Timp de lucru: 120 minute.**

**Se acordă 10 puncte din oficiu.**

**Toate subiectele sunt obligatorii.**